

Geachte Collega!

Het doet mij genoegen, dat het meer en meer blijkt, hetgeen ik reeds vermoedde, dat wij niet zoo ver van elkander verwijderd zijn, als schijnbaar het geval was.

Waar wij beiden, zooals gij zegt, hetzelfde doel hebben, moeten onze wegen, al komen ze van verschillende richting elkander naderen, omdat zij naar hetzelfde doel voeren en zoo zal het niet lang duren, of onze wegen loopen parallel naast elkander.

Toch moet ik weder op uw stukje antwoorden, omdat gij nog niet het groote verschil inziet tusschen de Verzekerings-Maatschappij „Eigen Hulp”, de Onderlinge Verzekerings-Maatschappij van Geneeskundigen tegen de geldelijke gevolgen van invaliditeit en het vroegere Weduwen- en Weezenfonds aan de eene zijde en de Verzekeringsbank van de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst aan de andere zijde.

Stel dat 1000 menschen besluiten een Coöperatieve Verzekerings-Maatschappij op te richten, dan zal het gaan, zooals ik in mijn vorig antwoord reeds gezegd heb. De ijver van de oprichters zal misschien het aantal deelnemers een weinig doen toenemen, maar daarna zal het uitreden van deelnemers door dood of bedanken het risico grooter maken, omdat er geen voldoende nieuwe deelnemers bij komen en eindelijk zal een dergelijke Coöperatieve Verzekerings-Maatschappij te groot risico krijgen en dientengevolge opgelost moeten worden in een groote bestaande maatschappij; zoo is het gegaan met het Weduwen- en Weezenfonds, zoo zal het gaan met de Onderlinge Verzekerings-Maatschappij van Geneeskundigen tegen de geldelijke gevolgen van invaliditeit. Er is nog een andere weg mogelijk en dat is, dat men op groote schaal nieuwe deelnemers tracht te krijgen, maar dan moet men adverteeren en reclame maken; die weg gaat Eigen Hulp.

Het gevolg hiervan echter is een veel duurdere exploitatie, zoodat het meer op een gewone maatschappij gaat gelijken.

De Verzekeringsbank van de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst echter kan niet uitsterven, want de nieuwe leden van de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst zijn tevens de nieuwe deelnemers bij de Verzekeringsbank; dus het risico wordt nooit te groot, en men behoeft ook geen nieuwe deelnemers te lokken; dus geen advertenties, geen reclame, geen aanbrenghpremies. De Verzekeringsbank is de kracht van de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst en de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst is de kracht van de Verzekeringsbank.

En, waar gij mij zegt, dat de onkosten van Eigen Hulp slechts 6 pCt. van de gezamenlijke premieontvangst bedragen, geeft gij daarmee het bewijs, dat ik zeer voorzichtig was in mijn berekening en de cijfers niet flatteerde, want als Eigen Hulp slechts 6 pCt. noodig heeft, kan onze Verzekeringsbank het nog goedkooper doen; want ik herhaal het, de post van reclame, advertenties en aanbrenghpremies valt weg. En, waar de Verzekerings-Maatschappij van Eigen Hulp van de behaalde winst 1 pCt. aan Eigen Hulp zelf en 4 pCt. aan de Directie geeft, dus 95 pCt. aan de deelnemers komt, is bij onze Verzekeringsbank de geheele zuivere winst dus 100 pCt. het

eigendom van de leden van de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst.

Gij zoudt willen een verplichte verzekering tegen invaliditeit alleen.

Dat is goed bedoeld, evenals indertijd het voorstel van de afdeeling Schiedam, maar het kan, al zijn nu de tijdsomstandigheden anders, evenmin slagen als toen, omdat het niet practisch genoeg is; daartoe krijgt gij de leden van de Maatschappij nooit.

De invaliditeitsverzekering is nog zóó weinig populair, dat gij in uwe coöperatieve vereeniging, die goedkooper werkt dan andere, al is het risico te groot, slechts 85 deelnemers hebt, terwijl ik ook niet geloof, dat er een even groot aantal, bij andere maatschappijen tegen invaliditeit is verzekerd.

Maar de andere vormen van verzekering zijn meer populair, en hierbij kunnen wij door coöperatie elkander bevoordeelen, zonder eenig grooter risico dan elders, omdat ons aantal groot genoeg is.

Omdat men bij onze Verzekeringsbank verplicht is, zich voor minstens f 35 te verzekeren, moet men de keus hebben dit te doen, zooals men zelf wil. De meest mogelijke persoonlijke vrijheid binnen den band van het algemeen belang.

En waar het uw ideaal is, dat in de toekomst de keuring kan afgeschaft worden, en ieder tegen invaliditeit verzekerd is, zal dit langs uw weg zeker een ideaal blijven; maar als later de Verzekeringsbank van de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst de invaliditeit er bij neemt, dan zal dit geen ideaal behoeven te blijven, maar werkelijk uitvoerbaar zijn. Dan zullen de sterken de zwakken steunen niet door een aalmoes, maar door de kracht der coöperatie.

20 Januari 1903.

Dr. A. SCHULD.

PETTENKOFER-GEDENKTEEKEN.

Ingekomen zijn voor het PETTENKOFER-gedenkteeken giften van: M. G. (Leiden) en van het Hoofdbestuur der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst tot een totaal van f 32.50. Met vorig totaal f 85.—

De ondergeteekende zal gaarne verdere giften in ontvangst nemen.

Namens het Ned. Pettenkofer-Comité:

De Secretaris-Penningmeester.

Amsterdam, 16 Januari 1903.

Dr. H. G. RINGELING.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN.—Ziekenhuis-statistiek. St. Bartolomew's Hospital noodigt het publiek uit, 36 tonnen gouds voor dringende behoeften te offeren. London Hospital, onbevreesd, dat daardoor de offervaardigheid zou zijn uitgeput, vraagt ook om steun en dat op zeer treffende wijze. Er zijn daar in 1902 13160 personen verpleegd en 162147 poliklinisch behandeld of meer